

Χαλκίδα, ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2024

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 146η
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ,
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρὸς
τὸν Ἱερὸ Κλῆρο,
τὶς Μοναστικὲς Ἀδελφότητες καὶ
τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ἰστιαίας καὶ Βορείων Σποράδων.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καὶ συλλειτουργοί, Ὁσιώτατοι Μοναχοί
καὶ Μοναχές καὶ Χριστιανοί μου εὐλογημένοι,

Προσῆλθαμε ἀπόψε λαμπαδηφόροι, γιὰ νὰ γιορτάσουμε τὴν
ἐκ νεκρῶν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ
πανηγυρίσουμε τὴν θριαμβευτικὴ Του νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου, ὃ
ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸν ἔσχατο ἐχθρὸ μας καὶ τὸ βεβαιότερο ἀπ’
ὅλα τὰ γεγονότα, ὅσα συμβαίνουν στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Γιὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, οἱ περισσότεροι δὲν
ἀμφιβάλλουμε, καὶ σωστὰ πράττουμε, ἀφοῦ εἶναι γεγονὸς
βεβαιωμένο ἀπὸ πλῆθος αὐτοπτῶν καὶ αὐτήκοων μαρτύρων,
μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦσαν στὴν ἀρχὴ καὶ μέχρι νὰ ἔχουν
χειροπιαστὲς ἀποδείξεις δύσπιστοι, ἐνῶ σχεδὸν ὅλοι τοὺς εἶχαν

τέλος μαρτυρικό, ἔνεκα αὐτῆς τῆς πίστεως στὸν Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Κύριο καὶ ἀναμφίβολα, οὐδεὶς ἀπέθανε ποτὲ γιὰ νὰ ὑπερασπισθεῖ ἓνα ψέμμα.

Δικαιολογημένα, λοιπόν, ἀναμένουμε μὲ ἀγωνία, νὰ ψάλλουμε σὲ λίγα λεπτὰ τὸ πιὸ χαρούμενο τροπάριο, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας!

Ἐρωτῶ ὅμως ὅλους μας καὶ τὸν καθένα ξεχωριστά: Ἀποδεχόμαστε πράγματι, ὅπως θὰ ἔπρεπε, τὸ περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ ἀναστασίμου τροπαρίου; Ὅτι, δηλαδή, ἀναστὰς ὁ Χριστὸς ἐ χάρισε ζωὴν σὲ ὅσους εἶναι στὰ μνήματα; Στοὺς νεκρούς;

Προσέξτε, ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου, δὲν ἐννοεῖ ἐδῶ ἡ ἀγαλλομένη καὶ ψάλλουσα Ἐκκλησία τὴν μετὰ τὸν θάνατο συνέχιση τῆς ζωῆς, ὅσον ἀφορᾷ στὶς ψυχές, γιατί ἀπλούστατα οἱ ψυχές δὲν πεθαίνουν! Ἐννοεῖ τὴν ἀνάσταση τῶν πεθαμένων σωμάτων! Αὐτὸ ἐννοεῖ καὶ τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, ποὺ ἀπαγγέλλουμε, ὅταν λέγει: Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν!

Ἐδῶ δοκιμάζεται ἡ πίστις καὶ παλεύει μὲ τὴν λογικὴ! Δὲν εἶναι, πράγματι, δύσκολο νὰ δεχθεῖ κάποιος τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, καίτοι οἱ ἄθεοι ὑλιστὲς καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἀρνοῦνται. Τὸ «σκάνδαλο» εἶναι νὰ δεχθεῖς τὴν ἀνάσταση τοῦ νεκροῦ καὶ διαλυμένου στὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀνθρωπίνου σώματος.

Θυμηθεῖτε ὅτι, ὅταν ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος ἀναφέρθηκε στὴν ἀνάσταση τῶν ἀνθρώπων, μιλῶντας στὴν Ἀθήνα, στὸν Ἄρειο Πάγο, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀκροατές του τὸν ἐχλεύασαν, ἐνῶ οἱ πιὸ εὐγενικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοῦ ἀπάντησαν, «θὰ τὰ ξαναποῦμε μιὰν ἄλλη φορὰ». Ἐλάχιστοι μόνον τὸν πίστευσαν.

Εἶναι, ἄραγε, ἀκατόρθωτο ἢ δύσκολο γιὰ τὸν Θεό καὶ νικητὴ τοῦ θανάτου, τὸ ζήτημα τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως; Καθόλου! Δὲν εἶναι Ἐκεῖνος, ποὺ ἀπὸ τὸ μηδὲν ἐδημιούργησε τὰ πάντα; Δὲν εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ ἀνέστησε ἄρκετούς, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς

παρουσία Του καὶ μάλιστα τὸν φίλο Του Λάζαρο, ποὺ ἦταν πεθαμένος τέσσερις μέρες μέσα στὸν τάφο; Αὐτὲς ὅλες οἱ ἀναστάσεις ὑπῆρξαν προάγγελοι τῆς δικῆς Του ἀναστάσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς δικῆς μας!

Ὁ Θεάνθρωπος ἐπάνω στὸν σταυρὸ ἀπέθανε, ὡς ἄνθρωπος, ἐνῶ ἡ θεότητά Του ἔμεινε ἀπαθής, καὶ ἐτάφη! Κατὰ τὴν ἀνάστασή Του ἀνέστησε τὴν ἀνθρώπινη φύση, τὴν ὁποία γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο εἶχε προσλάβει καὶ ἔτσι πλέον μαζί Του δυναμικὰ ἔχει ἀναστηθεῖ ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα! Γι' αὐτὸ λέμε· «ζωὴν χαρισάμενος», ἐνῶ ἀκόμη ὑπάρχουν ἄνθρωποι στὰ μνήματα κι ἐμεῖς πρόκειται νὰ ἀποθάνουμε. Δυνάμει, ἔχουμε ἀναστηθεῖ καὶ ἀναμένουμε τὸ ἐνεργεῖα, ποὺ θὰ λάβει χώρα κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας!

Ἡ παρουσία τῶν ἱερῶν λειψάνων στὴν ζωὴ μας καὶ μάλιστα τῶν ἀφθάρτων, ὅπως τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου, ποὺ ἐφέτος συμπληρώνονται ἑκατὸ ἔτη ἀγιαστικῆς παρουσίας του στὸ Νησί καὶ τὴν Μητρόπολή μας, ἔρχονται νὰ στερεώσουν τὴν πίστη μας στὴν ἀνάσταση τῶν σωμάτων, τὰ ὁποῖα, μὴν ξεχνοῦμε, δὲν εἶναι μηχανές ἢ ἡδονικὰ ἀντικείμενα, ἀλλὰ ναοὶ ἔμψυχοι τοῦ Θεοῦ. Πῶς, ἀλλιῶς, ἐξηγοῦνται τὰ θαύματα; Πῶς «τὰ ὀστέα τὰ γυμνά» ἢ τὰ λείψανα εὐωδιάζουν καὶ πηγάζουν ἰάματα; Διὰ τῆς Ἀναστάσεως, τὴν ὁποία προαναγγέλλουν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδια ἀναμένουν!

Οἱ πάντες, λοιπόν, θὰ ἀναστηθοῦμε! Ὡστόσο, ἀνάλογα μὲ τίς ἐπιλογές μας, ἄλλοι ἀπὸ μᾶς θὰ ἔχουν ἀνάσταση ζωῆς καὶ ἄλλοι, οἱ τὰ φαῦλα πράξαντες, δυστυχῶς, ἀνάσταση κρίσεως!

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἐὰν πιστεύουμε σὲ αὐτὴ τὴν δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, τὴν δική μας Ἀνάσταση, τότε Τὸν δοξολογοῦμε ἀληθινὰ καὶ δικαίως τὸν εὐγνωμονοῦμε! Ὅσοι, ὡς καλοπροαίρετοι, μὰ καὶ ἀδύναμοι ἄνθρωποι, κλονιζόμαστε σ' αὐτὴ τὴν πίστη, ἅς Τὸν παρακαλέσουμε μὲ πόθο, νὰ μᾶς τονώσει τὴν πίστη.

Ὅποιος, ὅμως, δὲν πιστεύει στὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, ἅς μὴ αὐταπατᾶται! Αὐτός, οὔτε τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάσταση πιστεύει, ἔστω κι ἂν τυπικὰ καμώνεται πῶς γιορτάζει!

Γι' αὐτό, ἅς ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Ἀναστάντα Κύριό μας, διὰ τῆς συμμετοχῆς μας στὸ ἅγιο Ποτήριο, τὴν πηγὴ τῆς Ζωῆς καὶ ἅς τὸν τιμήσουμε μὲ ὁλόκληρη τὴν ὑπαρξή μας, τὸ σῶμα μας καὶ τὴν ψυχὴ μας, ποὺ καὶ τὰ δύο Τοῦ ἀνήκουν, μὲ λόγια καὶ ἔργα ἀναστάσιμα, σύμφωνα, δηλαδή, μὲ τὸ ἅγιο θέλημά Του. Ἐλεύθεροι, ἐπὶ τέλους, ἀπὸ τὰ ἀντίθεα ἔργα τοῦ σκότους, ἅς ἐορτάσουμε μὲ ἀγαλλίαση τὴν μυροβόλο καὶ ὁλοφώτεινη Ἀνάσταση!

Διάπυρος εὐχέτης σας
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος